

LIBRIS

We know
books

Colecția

ISBN: 978-606-752-256-3

©Editura CHARMIDES / 2021
str. Mihai Eminescu 13, ap. 31
Bistrița, 420041, România Tel: 0263 236257
www.societateadeconcerte.org

Editor: Gavril Țarmure
DTP: Matei Man
Copertă: Leon Cruceru
Credit foto: Anto Magzan

bogdan-alexandru stănescu

---

adorabilii etrusci

CHARMIDES

2021

Cuprins

Iarăși omul din Porlock	5
7 ani în pivniță	8
București, sfârșit de capitol.....	11
Cărți.....	13
Războaiele mele.....	14
Casnică.....	20
Viața și opera lui Charlie Buchinsky, Esq.....	21
Doctrina grației	25
Sulina, 2002, un galion în mare.....	28
Odată cu toamna.....	31
Pastel (În vis încep).....	33
Pater noster.....	34
Copilăria și ucenicia lui Iulian Apostatul.....	36
Viața și moartea lui Shiva Metalurgul.....	39
D.M.....	
Trista epopee a micului mijlocăș, centrocampista.....	41
Două vești din trecut.....	51
Ea a citit toate cărțile.....	53
Ea era Îngerul Morții.....	55
Ea numără banii.....	58

Ea spală pe jos.....	59
Fervori acvatice. În imperiu.....	64
Hypogeum (Un vis în adăpost).....	65
Apostatul se lamentează.....	69
Una țosa mentale.....	72
La Broasca Verde și alte povestiri.....	75
Intarsii.....	79
Logica albă.....	81
Naxos.....	86
"Orice apocalipsă e un act al memoriei".....	88
Philippi.....	90
Melancholia.....	92
Sabrina, mijloace de producție.....	95
Sailing to Byzantium.....	99
Sem, Ham și Iafet.....	100
Adorabilii etrusci.....	101
Deși nu mai e timp.....	103
Limba păsărilor.....	104
O femeie, o pisică.....	107
Coriolanus.....	108
Nașterea poeziei în Groapa Marianelor.....	111
Ghinde, castane.....	113
Înserare.....	115
Balada Morții.....	116
La moartea lui Paul Leonard Newman.....	118
Marea eufonie a fetei și driblingului de Maracana.....	120
Salată orientală.....	123

Remember.....	126
Toamnă. Vico.....	128
București, 1999, braseria de la Palat.....	130
Auerbach la Istanbul.....	132
Domina domină.....	133
Rănilor experienței.....	135

Iarăși omul din Porlock

Vine omul din Porlock, o persoană,
și zice: Hai, bătrâne, scrie
au căzut liniile aeriene, se dărâmă totul în jur
vine factura la gaze, e o nevroză balcanică aici
de-aia te doare în cur
pe un pat de gheață, dorada peștiuc național
cu dinții rânjiți, stați amândoi față în față
ți se bălăngăne traista de mână și-ți faci o notiță
în minte
”pește”, imagine poetică,
Un restaurant mexican – all you can eat –
în america profundă, aripioare, porumb fiert
și un cârd de balene venite-n port, să asculte
zumzetul din piața de pește.
Ce faci? Suprarealism? Asocieri libere?

*

În vara lui 2015, într-un tren de noapte,
două săgeți: o sticlă cu apă minerală Hera, pe bancheta
de alături, ca să-mi stingă noaptea și nesomnul
și un volum întreg de poeme, un mare poem epic
perfectiunea bălmăjită în singurătate
metru antic, răceală simbolistă
și o acreală postmodernă
m-am ridicat la geam, burniță
aburii felinarelor, ritmul tehno de ani '90
am încheiat poemul după miezul nopții
incomodat doar de opririle personalului în stații
unde nu urca nimeni și se năpusteau în vagon senzații
percepții afecte umbre senecte
apoi am adormit fericit, recitându-mi poemul în minte
aveam să-l transcriu dimineața, într-un hotel

*

În toamna lui 2020, întins pe pat, somnul care nu vine
niciodată nu vine, nici nu-l mai aștepti
și atunci se ivește omul din Porlock
îți șoptește la ureche nu un poem
o strofă perfectă

de data asta sunt lucid,
îmi simt corpul cu acuitate
și iarăși refuz să mă ridic, să-l scriu
pentru că, nu-i așa?, poemul nescris
e unul ars, o bucată de hârtie
un dragon papier mâché incendiat
pe cerul unui nou și iarăși nou sfârșit de lume.

7 ani în pivniță

Iată că s-au făcut șapte ani de când nu am mai ieșit în orașul
cu risc seismic
de șapte ani cobor în cutia de șapte metri pătrați
unde cresc șapte păianjeni
Am un program riguros de viață,
just împărțit pe zile.
lunea trag piept și triceps,
apoi urc și-mi beau shakeul proteic, iau creatină și omega 3,
și privesc macaraua care distruge casele dinspre bucătăria
unde dimineața am soare.
Beau 2 litri de apă, mă întind pe spate,
încerc să mi-o iau la labă,
dar nu-mi iese în ziua cu triceps.
Marțea, o zi de război și cardio, kettlebell, lapte – un litru,
O scurtă ieșire la magazin, pe lângă șina tramvaiului.
Ziua lui Mercur, dureri de cap, suplimentez creatina cu
creatinină,
Balonat, senzație de vomă, plata luminii, gazele, apa

Dar da, azi iese și-o tracțiune însoțită de migrenă.
Joia e o zi mare, spate și biceps,
gantere de 20 și flexii pe braț cu trișare
Pisicile dorm pe pervazul bucătăriei
pentru ultima rază a anului, le aștept să intre în casă
Îmi curg picături de lapte pe bărbie
Vineri, repaos, doar kettlebell și 200 de abdomene, flotări
Dureri de încheieturi, amețeli și senzația
că-n jur se fugăresc umbre micuțe, aud răsete,
discuții casnice.
Sâmbătă e ziua cea mai grea, picioare și umeri,
genuflexiuni cu bara-n spate, îndreptări de spate, apoi presă cu
ganterele
Urc spre casă trăgându-mă în mâini de balustradă, cu un rânjet
baban pe față,
pentru că știu, așa cum o știa și Augustin zis și preafericitul,
că se-ntrevede, în zarea ființei mele,
Muma, zeița, ideea: 7% grăsime corporală.

Sunt șapte ani de când am coborât în pivniță,
De când am părăsit orașul cu risc seismic,
Barurile lui, lampioanele sparte, mirosul de lămâie stricată,
Conversațiile nocturne cu Gongora, toată risipa
Interstiții
Urlete,
Carnagii

Futaiuri

Sunt iată șapte ani de când duc o viață sănătoasă
și o privesc cu superioritate
când trăiam pe buza prăpastiei nu mă gândeam la moarte –
acum nu știu cum o fi fără ea.
visez câteodată două minute la Origen și la tăierea lui de coaie
Oare așa-și amintește de mine posteritatea urbană?

Am febră musculară și uneori gem noaptea în somn,
Apoi mă trezește propriul sforăit, clădirea veche geme,
Mă-ntorc pe burtă, îmbrățișez o pernă, îmi ascult bătăile inimii-n
ureche, mă doare
în coșul pieptului și-mi amintesc de Pingu, jucăria din cauciuc,
de acum 5 ori 5 plus 5 ani.

București, sfârșit de capitol

Carne moartă îmbibată de sânge și fragmente de dinți. Apoi
voi petrece și voi benchetui: duse sunt amintiri, rânjete și alți
demoni ejusdem farinae, încremențiți într-o clipă – insecte
blocate-ntr-o boabă de chihlimbar – pe malul lacului 23
August, o sâmbătă magică, am comandat cu brațul legiuni de
regina bălții, era de-ajuns să arunc firul cu ac fără momeală –
tu jucai barbut la terasă, îți auzeam glasul venind de peste
gardul viu și-mi priveam fața-n apa neagră, briza își trecea
fustele peste oglindă, cercurile din jurul plutei stârneau altele
aidoma. băiatul acela din lac, fratele meu lucios, cu cearcăne
nefirești pentru vârsta lui, mi-a întins mâna, mă întreb acum
ce-ar fi fost dacă l-aș fi ascultat? Dacă nu aș mai fi mers sute
de kilometri, dacă nu aș mai fi dormit mii de nopți, dacă nu mi-
aș mai fi umplut plămâni cu fum și inima cu ură? Acolo, sub
oglindea lacului, apărat de armile mele de regina bălții, culcat
pe un braț, între un cauciuc de camion și o cadă de fontă, aș fi
ascultat la nesfârșit muzica restaurantului riviera, iarna copiii
ar fi patinat pe apa înghețată, fără să știe că acolo, jos, un băiat

cu cearcăne visează ploi de toamnă pe stoian militar,
dalele-mpreunate cu smoală din curtea vagon a bunicii,
genunchii deschiși ca niște fleici de porc, rotocoalele
duminicale-n burta tramvaiului 34, pumnul strâns al țăranului
de piatră din parcul obor, ridicat spre cerul tot mai închis, tot
mai rotund, tăiat câteodată de țâșnirea unui pește alb.

Cărți

După zile cu ape, doar ape,
vedem câte o carte plutind pe lângă noi,
cotorul umflat în sus, cu paginile răsfoite de curenți
sau obscen deschise spre cer.
Ne amintim amândoi mutările noastre chinuite
scandalurile, împachetatul cărților (Pe asta de ce o mai cărăm
după noi?)
și simt apropiindu-se o clipă de tandrețe
așa cum știam ploaia cu ore înainte să cadă.